

Mục lục

Chương 1~> 5

Chương 6~> 10

Chương 11~> 13 (Hoàn).

NGƯỜI THỨ BA

Lục Xu

www.dtv-ebook.com

Chương 1~> 5

Editor: Nina

Thích Chu Tiểu Bân, thật sự là một chuyện dễ dàng, nếu như không tin, có thể đi hỏi nữ sinh của trường học chúng tôi, hỏi người thăm mếu trong lòng cậu là ai, quá nửa là Chu Tiểu Bân. Ngoại hình của anh hoàn toàn được kế thừa từ ba anh, còn nhỏ tuổi mà tài năng xuất chúng đến khó mà tin nổi, hơn nữa thành tích rất tốt, dù chẳng phải dạng ưu tú được tuyên dương trước toàn khối. Chỉ như vậy cũng rõ ràng nhận thấy Chu Tiểu Bân rất có sức hấp dẫn, anh không phải kiểu học vẹt cũng chẳng phải loại mọt sách, mà hoàn toàn là một thiếu niên tràn đầy năng lượng hay chạy xung quanh sân tập.

Vào cấp hai, tôi liền biết người này.

Tôi biết anh ghi danh vào lớp năm, biết anh là chàng thiếu niên tính cách cởi mở, biết anh là trái bóng thi đấu chủ lực của lớp năm, còn biết lần trước anh là người đầu tiên lên án khâu vị cơm nước ở căn tin không ngon, xem đi, tôi biết nhiều chuyện về anh như vậy, chỉ là rất rõ ràng, anh không biết tôi, anh cũng không quen tôi, ngay cả tên tôi anh cũng không biết.

Chuyện này có xem như rất đáng thương không?

Đại khái không xem, vì tôi biết có rất nhiều nữ sinh cũng giống như tôi, khao khát được chàng hoàng tử phát hiện ra cô bé lọ lem là mình. Nhưng chúng ta đều quên đi một sự thật, rằng bản thân cô bé lọ lem là con gái bá tước, con vịt nhỏ xấu xí sở dĩ biến thành thiên nga là vì bản thân cô ấy đã là thiên nga.

Mà chúng ta, có lẽ chính là mong được vệt hóa thiên nga.

Chương 2

Editor: Nina

Có cơ hội sao? Có cơ hội được quen biết nam sinh Chu Tiểu Bân sao?

Chắc có, tôi hay nói với mình như vậy.

Công trường học đạo này thường xuất hiện một sự việc nhỏ: có người cầm đầu chặn học sinh lại để đòi tiền, dùng thủ đoạn đe dọa để ép buộc. Thật xui xẻo, tôi lại bị chặn, người cầm đầu là một cô gái xấu xa, làm việc này nhiều lần, nhưng lại chưa bị bắt, vẫn còn có thể đến trường, mọi người nói cô có người đứng sau, tôi cũng nghĩ thế.

Lý Tư Di chính là nữ sinh cầm đầu, tóc nhuộm đủ màu sắc, khuôn mặt vốn xinh xắn cũng mất giá đi rất nhiều. Cô ta từng dẫn người đến chặn tôi ba lần, đều là đòi tiền, mà tôi thì chỉ biết đem hết tiền trên người đưa cho cô ta.

Đến lần thứ ba, tôi gặp được Chu Tiểu Bân.

Anh nhíu mày lại, lạ lùng quan sát tôi một lúc, sau đó mới lập tức tiến tới đánh người của Lý Tư Di dẫn đến, rồi anh nói với Lý Tư Di rằng — Cút đi, tôi không đánh phụ nữ.

Phụ nữ? Nghe được từ này tôi rất muốn cười, ở độ tuổi này, sao có thể được gọi là phụ nữ. Nhưng tôi không cười, vì Chu Tiểu Bân lại nhíu mày nhìn tôi, "Sao em lại để mặc cho người ta bắt nạt mình vậy chứ?"

Tôi nhìn anh, không nói gì cả. Tôi không thể nói cho anh biết, thật ra tôi thông cảm cho Lý Tư Di, cha mẹ Lý Tư Di ly hôn, chỉ có thể làm cái trò

đùa trẻ con này để gây sự chú ý đến cha mẹ, nhưng cha mẹ lại một lần nữa thất vọng hơn, mà cô ấy vẫn tiếp tục làm chuyện này để khiến cho giáo viên phải gọi về gia đình, cứ lòng vòng như vậy.

Hơn nữa tôi còn biết, Lý Tư Di cô ta rất mạnh, nếu cô không làm được, cô sẽ liên tục chăm chú vào người đó, hay tìm đến người đó. Mà tôi rõ ràng không phải người nhiều chuyện, đưa tiền cho cô ta, có thể đổi lấy bình yên cho bản thân, tôi thấy mình được lời hơn. Nhưng người bị bắt nạt mà còn ôm lấy kiểu suy nghĩ lạc quan như vậy, tôi cũng có chút hoài nghi, tôi thật sự rất hèn nhát?

Tôi ngơ ngác nhìn Chu Tiểu Bân, dường như anh không muốn nói gì với tôi, "Lần sau đừng để mặc cho người khác bắt nạt em như vậy."

Tôi không biết mình có chỗ nào khiến cho anh nghĩ rằng là tôi để mặc cho người khác bắt nạt.

Có lẽ trông tôi khá yếu đuối? Sự thật đúng là vậy, cũng đều tại trời sinh, so với người ta, cha mẹ cũng cảm thấy tôi dễ bị người ta bắt nạt hơn, đó cũng đâu phải ý của tôi.

Anh vuốt lại tóc của mình, dường như lo tóc sẽ bị rối.

Nam sinh của trường chúng tôi, đều có một câu nói nổi tiếng: đầu có thể mất, máu có thể chảy, nhưng tóc không thể rối.

Anh đi rồi, nhưng đây lại là lần đầu tiên tôi được ở gần anh nhất, dáng anh thật đẹp mắt, trên mặt không hề có mụn hay vết bết, mặt láng mịn, chẳng qua tuổi còn nhỏ, vẫn có cảm giác thấy trẻ con.

Tôi không nên bình luận về anh như vậy, vì trong mắt anh, tôi cũng chỉ là một cô gái ngây thơ.

Nhưng anh không biết đâu, nếu như có thể gặp được anh như thế này, tôi tình nguyện mỗi ngày đều bị Lý Tư Di bắt nạt.

Mà anh, sẽ mãi mãi không biết được.

Chương 3

Editor: Nina

Anh ấy nói cho phép tôi đi cùng anh.

Tôi lại vô tình hiểu sai, tưởng là cả đời.

Lại một lần nữa chạm trán với Chu Tiểu Bân, là lúc xếp hàng lấy cơm.

Người thật sự rất đông, thế là có người chen ngang, trực tiếp xếp hàng ở phía trước tôi. Tôi có hơi sững sốt, đang do dự không biết có nên lên tiếng không, thậm chí người bên cạnh cũng không nói gì, vẻ mặt chẳng thay đổi, sao bạn nam phía trước lại cao to thế này? Tôi có hơi buồn bực, nhưng vì người quản lý học sinh chẳng hề nói gì, tôi cũng ngại không nói gì luôn.

Đúng lúc này Chu Tiểu Bân xuất hiện, anh dừng lại trước mặt bạn cao to kia, "Này bạn học, cậu đang chen ngang."

"Tên đáng ghét này, mau tránh ra."

"Bạn học, cậu đang chen ngang." Chu Tiểu Bân tiếp tục nói.

"Tránh ra mau, đừng có nói tao không cảnh báo mày, mày biết tao là ai không?"

Chu Tiểu Bân kéo ống tay áo lên, dường như chuẩn bị đánh nhau.

Bạn cao to do dự vài giây, hậm hực nói, "Thôi đi, sợ đánh mày lại gây phiền phức cho tao." Nói xong liền ngẩng đầu ưỡn ngực bỏ đi.

Lúc này Chu Tiểu Bân mới kéo ống tay áo xuống, sau đó lại nhú mày nhìn tôi, "Sao mỗi lần tôi nhìn thấy em, thì em đều bị người ta bắt nạt vậy?" Anh lắc đầu một cái, "Sau này đi cùng tôi, để tôi xem có ai dám bắt nạt em nữa."

Tôi vì lời nói đó mà sững sờ tại chỗ.

Chương 4

Editor: Nina

Chu Tiểu Bân nói lời đó, chẳng hề đùa giỡn.

Ngay trưa hôm ấy, anh ra dáng vẻ của một "giáo viên" mà giáo dục tôi, làm người không thể cứ hèn nhát như vậy, nếu không sẽ luôn bị bắt nạt, rồi người khác nghĩ em dễ ức hiếp, nên liên tục bắt nạt em, mãi mãi không thể yên ổn được. Anh nói rất nhiều, cũng là lần đầu tôi được biết, hóa ra anh lại có thể nói nhiều như thế.

Tôi lẳng lặng nhìn anh, tôi biết anh đang nói cái gì, nhưng chắc chắn là nghe không vào, vì tôi chỉ đang nhìn mỗi anh. Nhìn đôi mắt đẹp của anh, nhìn cái mũi đẹp của anh, nhìn đôi môi đẹp của anh... Mỗi chỗ trên người anh, sao có thể đẹp như vậy, có lẽ tôi bị trúng tà rồi chẳng?

Có lẽ, là sự thật, vì con gái so với con trai thì háo sắc hơn, con trai mà háo sắc, chắc là cô gái có vẻ xinh đẹp, mà con gái háo sắc cũng có thể vì tình yêu mà chi tiền để có được vẻ đẹp đó.

Trong cùng một ngày, sau khi tan học, Chu Tiểu Bân không cho tôi ra về.

Anh đưa tôi đến sân tập trường học, ở nơi ấy đã có bốn nam sinh đứng chờ, Chu Tiểu Bân giới thiệu tôi với bọn họ, rồi vỗ vai của tôi, "Sau này đây chính là em gái của các cậu, phải chăm sóc thật tốt với em ấy."

Mấy nam sinh ấy đều cười, sau đó nói tất nhiên rồi.

Cứ như vậy, tôi gia nhập nhóm năm người bọn họ, rồi phát triển thành nhóm sáu người, tôi là nữ sinh duy nhất trong đó.

Tôi biết bọn họ cực kì thân thiết, gần như từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, ở trường tiểu học thì cùng một lớp, có thể tưởng tượng quan hệ của họ thân thiết đến cỡ nào.

Mà họ rất biết chăm sóc tôi, luôn coi tôi là em gái ruột của họ.

Vào lúc ấy, tôi luôn cho rằng mình là đặc biệt nhất, có thể khiến Chu Tiểu Bân nhìn với ánh mắt khác, để tôi có lý do hợp lí mà xuất hiện trong cuộc sống của anh.

Hai chữ "đặc biệt", thật ra đơn giản chỉ là trân trọng những thứ quan trọng, mà tôi lại có được nó.

Tôi tưởng rằng hai chữ này sẽ theo tôi mãi, mãi cho đến trọn đời.

Chương 5

Editor: Nina

Thực ra tôi cũng không được xem là nữ sinh đặc biệt nhất bên cạnh Chu Tiểu Bân, nói đặc biệt nhất thì chính là Chu Tiểu Ngữ.

Chu Tiểu Bân rất hài lòng khi nói về chuyện này, anh làm như thế, không chỉ lấy lòng chị của anh, mà còn thu được lợi từ chỗ mẹ, vẹn cả đôi đường, nên anh rất thích.

Có lần rất vô tình, tôi nghe được Chu Tiểu Ngữ nói chuyện với Chu Tiểu Bân.

"Tiểu Bân, em đối với Ân Kha là tình cảm gì vậy?" Chu Tiểu Ngữ hỏi Chu Tiểu Bân như vậy.

"Là em gái, không muốn em ấy bị người ta bắt nạt... Thì phải bảo vệ em ấy thôi!"

Chu Tiểu Ngữ vỗ vai Chu Tiểu Bân, "Nếu như em đối với cô ấy không phải loại tình cảm kia, thì cũng đừng cho cô ấy hi vọng nữa."

"Chị, chị nghĩ nhiều rồi. Em chỉ xem em ấy là em gái thôi, em ấy cũng xem em là anh trai, không phải loại phức tạp mà chị nghĩ đâu."

.....

Ân Kha là tên của tôi.

Tôi luôn nghĩ, ở một số chỗ, con gái so với con trai thì nhạy cảm hơn, số lần Chu Tiểu Ngữ gặp tôi rất ít, khoảng hai, ba lần, mà trong hai ba lần đó, thái độ tôi đối với Chu Tiểu Bân rất bình thường, bình thường đến không thể bình thường hơn, nhưng chị ấy vẫn biết tình cảm của tôi.

Vì lẽ đó, con gái thường hiểu rõ con gái nhất?

Không đúng, lẽ nào cùng giới tính mới thực sự hiểu nhau hơn?

NGƯỜI THỨ BA

Lục Xu

www.dtv-ebook.com

Chương 6~> 10

Editor: Nina

Chu Tiểu Bân đã yêu.

Đó là mối tình đầu của anh.

Lâm Tư Dĩnh, đọc gần giống với Lâm Thi Âm , nhưng về ngoài có thể sánh ngang với Lâm Thi Âm. Lâm Tư Dĩnh rất đẹp, dù tôi không muốn thừa nhận, cũng phải thừa nhận.

Lâm Tư Dĩnh là Línsīyǐng, Lâm Thi Âm là Línsīyīn

Lâm Thi Âm là nhân vật trong tác phẩm "Tiểu Lý Phi Dao" (1999)

Các bạn tìm hiểu một chút: s:// .youtube.com/watch?v=xIRk-unXxJI

Trong nháy mắt, biết tin Chu Tiểu Bân yêu đương, trong lòng thoáng buồn rồi đến hoảng sợ, nhưng vẫn phải tỏ ra vui vẻ, cùng mấy anh bạn tốt chúc mừng anh.

Lúc cùng nhau ăn cơm, Chu Tiểu Bân ngồi cùng Lâm Tư Dĩnh. Tôi nhìn bọn họ, trên mặt thì cười, nhưng trong lòng vô cùng khó chịu, anh đang ngồi với một nữ sinh khác, họ cùng nhận được lời chúc mừng. Tôi bình thường không nhiều lời, thế nên chẳng có ai nghĩ tôi bất thường gì cả.

Tôi biết rất nhiều chuyện về Chu Tiểu Bân và Lâm Tư Dĩnh.

Chu Tiểu Bân mua bữa sáng cho Lâm Tư Dĩnh, Chu Tiểu Bân cùng Lâm Tư Dĩnh trốn học, Chu Tiểu Bân hôn Lâm Tư Dĩnh,... Còn lúc nghỉ hè, Chu Tiểu Bân lại cùng Lâm Tư Dĩnh đi học thêm.

Hóa ra, trong lòng thật sự sẽ rất đau.

Nhưng Chu Tiểu Bân với Lâm Tư Dĩnh vẫn là chia tay.

Nguyên nhân rất nhiều.

Lâm Tư Dĩnh không thích Chu Tiểu Bân qua lại với đám người chúng tôi, chán ghét lúc tụ tập thành một nhóm nhiều người, chỉ muốn được ở riêng với Chu Tiểu Bân. Mà ngòi nổ dẫn đến chia tay lại là tôi.

Hôm ấy cũng là buổi tụ tập, nhưng là ở biển.

Đột nhiên Lâm Tư Dĩnh kêu ngạo hất cằm lên nhìn Chu Tiểu Bân, "Nếu như em với Ân Kha cùng rơi xuống biển, anh sẽ chọn cứu ai?"

Rồi Lâm Tư Dĩnh nhìn về phía tôi, khóe miệng có hơi cong lên, cười châm biếm, có lẽ muốn đả kích tôi như thế chứ gì?

Nghe được Lâm Tư Dĩnh nói như thế, Chu Tiểu Bân liền mặt lạnh, nhìn Lâm Tư Dĩnh, "Vậy em nhảy xuống đi!"

"Chu Tiểu Bân."

Chu Tiểu Bân lại nhìn tôi, rồi kéo tôi rời đi, không hề quan tâm đến Lâm Tư Dĩnh.

Bọn họ hoàn toàn chia tay, Chu Tiểu Bân không có quá nhiều cảm giác, mà chỉ hút thuốc.

*****

Tối hôm ấy, tôi ở cùng với Chu Tiểu Bân.

"Anh đỡ dành cô ấy đi, rồi nói với cô ấy, anh tất nhiên sẽ cứu cô ấy, cô ấy sẽ rất vui vẻ đấy."

Tôi an ủi anh như thế.

Hắn là tôi nên thừa cơ giành lấy cơ hội, nhưng chẳng hiểu sao, tôi lại không muốn thấy anh phải khổ sở.

Chu Tiểu Bân phức tạp nhìn tôi, "Đừng áy náy, không có liên quan gì đến em cả, anh đã sớm muốn chia tay cô ấy."

Nhưng tôi vẫn biết, anh nhất định sẽ rất khó chịu, dù sao đó cũng là mối tình đầu của anh, là nữ sinh đầu tiên anh yêu.

Chương 7

Editor: Nina

Chu Tiểu Bân không chịu nhiều đả kích từ mối tình đầu lắm, nói chung thì con trai với con gái có lẽ không giống nhau.

Sau mối tình đầu, ở cấp ba Chu Tiểu Bân có qua lại với hai bạn gái nữa, nhưng đều nhanh chóng kết thúc, cuối cùng nguyên nhân chia tay khiến một nữ sinh phải khóc suốt mướt sau kì thi đại học, là vì cô nói không thi vào được, bảo Chu Tiểu Bân ở đó chờ cô.

Chu Tiểu Bân lại đáp rằng —— Không cần đâu, anh sẽ không chờ em.

Bọn họ chia tay, lời đồn về Chu Tiểu Bân càng ngày càng nhiều. Chu Tiểu Bân trong lời người khác, đối xử với bạn gái rất tốt, nhưng bạn gái

không thể đối xử quá đáng với tôi và bạn bè của anh, không thì kết quả nhất định là chia tay.

Sau khi thi đại học, mấy người chúng tôi đều hẹn nhau ra ngoài du lịch, đó là thời gian tôi cảm thấy vui sướng nhất. Khi ngồi trên du thuyền, nhìn về phương xa, nước biển vô tận, tôi ngay lúc ấy, thật sự đã ảo tưởng, nếu như cả đời có thể như thế này thì thật tốt, tôi muốn cả đời đều như vậy.

Chúng tôi cùng đánh bài, cùng uống rượu, nói cả đời vẫn luôn thân thiết như thế.

Hạnh phúc cỡ nào.

Dù là sau kì thi đại học, nhất định sẽ có người phải rời xa.

Và lúc ghi nguyện vọng về trường đại học, tôi chép theo Chu Tiểu Bân.

Tôi đứng trên boong thuyền, rất muốn rất muốn hét thật to —— Chu Tiểu Bân, em muốn ở bên anh.

Thế nào tôi cũng không hét được, có lẽ cả đời này đều không hét được rồi.

Tôi cùng học một trường đại học với Chu Tiểu Bân, còn bốn người kia, có hai người học chung đại học với chúng tôi, hai người khác thì ở đại học gần đây, phải ngồi xe hai trạm, nhưng chúng tôi vẫn gặp mặt nhau như trước.

Chu Tiểu Bân tiếp tục qua lại với ba bạn gái nữa, nhưng mà nguyên nhân anh chia tay cô bạn gái thứ ba vẫn là vì tôi.

Nữ sinh kia có tìm tới tôi, đi thẳng vào vấn đề, "Ân Kha, cô đừng tưởng rằng tôi không biết, là cô thích Chu Tiểu Bân chứ gì? A, thật đáng

tiếc, anh ấy đâu thích cô... Mỗi lần thấy cô, tôi rất buồn nôn, nên cô nhớ giữ khoảng cách xa với anh ấy một chút."

Chu Tiểu Bân không hỏi nguyên nhân, thậm chí cũng không nhiều lời với nữ sinh kia, cứ trực tiếp chia tay.

Tôi rất vui vẻ, cứ coi như anh ấy không thích tôi thì sao, nhưng vẫn sẽ vì tôi, một lần lại một lần nữa chia tay với người khác, đây cũng là một kiểu bày tỏ tôn trọng.

Ngay sau đó, tôi bắt đầu có tin đồn, mấy nữ sinh ở trường bị anh đá cứ không ngừng nói xấu tôi, cái gì mà buồn nôn, cái gì mà làm ra vẻ Lục Trà Nữ, Bạch Liên Hoa ... Làm thế nào cũng thật khó nghe.

mình có chú thích hai từ này ở văn án rồi.

Tôi không tức giận, vì họ đều chỉ là quá khứ của Chu Tiểu Bân, còn hiện tại, tôi vẫn đang ở bên cạnh anh.

Chương 8

Editor: Nina

Lúc chúng tôi gặp mặt thì Chu Tiểu Bân có dẫn theo Thẩm Bách Y, tôi còn nghe rất rõ bọn Lão Tứ với Lão Ngũ nhỏ giọng đánh cược, cược là Chu Tiểu Bân với Thẩm Bách Y trong vòng một tháng có chia tay hay không. Nguyên nhân là vừa nãy, lúc Lão Tam chúc rượu, thì Thẩm Bách Y không muốn uống, để ý thấy Chu Tiểu Bân có chút mất mặt, dù cốc rượu kia đã bị Chu Tiểu Bân uống thay.

Có lẽ sợ sự việc tái diễn, Chu Tiểu Bân cũng là người sĩ diện, nên chủ động bảo người ta lấy cho Thẩm Bách Y cốc trà, lúc uống rượu, Thẩm

Bách Y có thể lấy trà thay rượu.

Mỗi khi Chu Tiểu Bân quen bạn gái, đều là những hoa khôi trong khối, nên đối với bạn gái mỹ nữ của anh, chúng tôi cũng không cảm thấy kinh ngạc gì, mặc dù Thẩm Bách Y là cô gái đẹp, hơn nữa lại đẹp rất đặc biệt, một cô gái nhã nhặn, trầm tính trong thực tế luôn có khoảng cách nhất định với vẻ xinh đẹp, nhưng cô ấy không phải vậy, là vừa đẹp vừa nhã nhặn.

Khi chơi trò chơi, là trò nói thật hay bị phạt đã lỗi thời.

Thẩm Bách Y thua.

Tôi đặt câu hỏi, mỉm cười híp mắt, "Sao cậu với Chu Tiểu Bân quen nhau vậy?"

Không phải câu hỏi khó, nhưng tôi lại muốn hỏi về điều này nhất. Lão Tứ, Lão Ngũ gào lên, nói tôi nhường, làm sao có thể hỏi câu đơn giản như thế.

Lúc này, Thẩm Bách Y nhìn tôi một cái, dáng vẻ rất bình tĩnh, không thể giải thích được. Trong lòng tôi, đó luôn là bí mật bị che giấu, thế mà vẫn có cảm giác không còn nơi nào để giấu đi được nữa.

Nhưng tôi vẫn được biết vì sao họ quen nhau.

Rất đơn giản, Chu Tiểu Bân đánh nhau với người ta, trong lúc đánh, lỡ làm hỏng xe đạp của Thẩm Bách Y, Chu Tiểu Bân áy náy, chủ động sửa giúp Thẩm Bách Y, rồi thường xuyên qua lại, sau đó là quen nhau.

Lúc Thẩm Bách Y nói lời này, rất điềm tĩnh, toát lên vẻ đẹp trang nhã, còn Chu Tiểu Bân ngồi bên cạnh, tay đặt lên cằm, cười hạnh phúc.

Chu Tiểu Bân cười, trái tim tôi như lửa đốt.

Tôi tự nói với mình, không đâu, dù sao Thăm Bách Y chẳng mấy chốc sẽ trở thành quá khứ thôi, rồi như bạn gái cũ của anh vậy. Vì anh đối xử với bạn gái rất nghiêm túc, chỉ là những nữ sinh kia thường không biết thỏa mãn, nhất định lần lượt chứng minh sự tồn tại của mình, cuối cùng lại đánh mất điều quan trọng là Chu Tiểu Bân.

Và Thăm Bách Y, cũng sẽ là một trong số người đó.

Chương 9

Editor: Nina

Tôi không thể tránh khỏi việc nghe ngóng mọi thứ liên quan đến Thăm Bách Y, cô là học sinh của trường tôi, là trường đại học giỏi nhất. Trường của tôi là trường đại học Trường Phong, nổi tiếng toàn quốc, điểm và tên trường luôn xếp hạng thứ nhất, có thể tưởng tượng được trường này cố chấp cỡ nào, mà Thăm Bách Y lại học chuyên ngành giỏi nhất trong trường đại học tốt nhất này.

mình search google không có nên chắc là Lục Xu bịa ấy ^^

Cái tên Thăm Bách Y, cũng rất nổi danh, không chỉ có thành tích ưu tú, lại còn được phát biểu thảo luận về học tập trên một số bài báo phát hành độc quyền ở quốc gia, cô có thể nói nhiều ngôn ngữ, từ tiếng Pháp đến tiếng Đức đều nói tốt.

Cô rất xuất sắc, nhưng tôi không nghĩ cô sẽ cùng Chu Tiểu Bân đi tới cuối cùng.

Chu Tiểu Bân ghét nhất là môn học tiếng Anh, nếu không phải tiếng Anh giữ chân anh lại, hẳn là anh chưa đến nổi đồng ý ở lại học đại học.

Tôi chờ mong tin tức anh với Thấm Bách Y chia tay.

Nhưng từng ngày từng ngày trôi qua, vẫn không có gì.

Thậm chí trong lúc vô tình tôi đã quên mất, dường như rất lâu rồi Chu Tiểu Bân không hề ăn cơm một mình với chúng tôi.

Lúc Lão Ngũ đang ăn cơm, thì đột nhiên xúc động nói một câu —— Chu Tiểu Bân, lần này là thật lòng chứ?

Nguyên nhân là vì Chu Tiểu Bân nhất định đi học tiếng Pháp, nguyên nhân là muốn giao tiếp tiếng Pháp cùng Thấm Bách Y, tôi nghe được tin này, khó chịu đến muốn chết.

Anh là thật lòng sao?

Không, sẽ không, chỉ là cảm giác mới mẻ nhất thời thôi.

Mãi đến tận ngày ấy, tôi thấy Chu Tiểu Bân chờ Thấm Bách Y trên đường nhỏ, anh cứ cười vui vẻ như thế, cúi người xuống trước mặt cô ấy, công Thấm Bách Y ra khỏi trường.

Tôi thấy cảnh này, nước mắt rơi đầy mặt.

Chương 10

Editor: Nina

Chu Tiểu Bân không phải không liên lạc với chúng tôi.

Chúng tôi cùng ăn cơm, đương nhiên trong đó có cả nhân vật chính Thấm Bách Y. Chu Tiểu Bân mời cơm, hơn nữa là vì Thấm Bách Y thi qua

cấp, đến sinh nhật Thấm Bách Y, chúc mừng Chu Tiểu Bân và Thấm Bách Y một trăm ngày bên nhau,...

Mỗi một lần, đều là liên quan về Thấm Bách Y.

Cuối cùng có một ngày, Lão Tứ có hơi bất mãn, cho Chu Tiểu Bân có ngày riêng của mình, còn mấy người chúng tôi một mình tụ tập, ý tứ kia rất rõ ràng, là bảo Chu Tiểu Bân đừng đưa Thấm Bách Y đến nữa.

Chu Tiểu Bân đến rồi.

Chỉ là hơn nửa đề tài anh nói đều liên quan tới Thấm Bách Y, anh uống rượu, nói lần đầu đưa Thấm Bách Y đến gặp mặt, anh vẫn chưa theo đuổi Thấm Bách Y, Thấm Bách Y chỉ nể mặt anh mà đến, hơn nữa đó là ngày thứ ba sau phẫu thuật của Thấm Bách Y, tuy chỉ là phẫu thuật nhỏ, nhưng cũng không thể đụng vào rượu.

Anh nói tất cả đều là về Thấm Bách Y.

Mỗi một lần, cái tên Thấm Bách Y được nhắc tới, tôi đều có thể cảm giác được sự đau lòng thoáng qua của mình.

Tôi vẫn luôn cho rằng, một ngày nào đó, sẽ có câu chuyện về tôi với Chu Tiểu Bân. Tôi vẫn cứ chờ đợi, chờ anh thấy những bông hoa đẹp nhất, rồi sau cùng sẽ cảm nhận được sự tồn tại của tôi. Tôi vẫn chắc chắn như vậy, chỉ cần tôi vẫn chờ đợi, cuối cùng có một ngày anh sẽ thấy tôi.

Có thể ngày đó, là lần đầu tiên tôi dao động về ý nghĩ như thế.

Anh ấy sẽ là của tôi sao?

NGƯỜI THỨ BA

Lục Xu

www.dtv-ebook.com

Chương 11~> 13 (Hoàn)

Editor: Nina

Chu Tiểu Bân với Thẩm Bách Y bên nhau rất hạnh phúc, cùng trải qua hai năm, bọn họ có bao nhiêu vui vẻ, thì tôi có bấy nhiêu khó chịu.

Mãi đến tận một ngày, Chu Tiểu Bân hẹn chúng tôi cùng ăn cơm, đương nhiên chúng tôi sẽ cùng đi. Ngay cả mấy người bọn anh đều cười, thật khó, Chu Tiểu Bân vẫn còn nhớ chúng tôi.

Một ngày kia, Chu Tiểu Bân liên tục uống rượu, cứ liên tục uống rượu, cái gì cũng không nói, chỉ có thể uống rượu.

Không ai có thể khuyên nhủ anh, kể cả tôi.

Tôi muốn hỏi anh nhiều hơn, ai khiến anh đau lòng như vậy, ai khiến anh khó chịu như vậy, nói cho em, nói cho em, em sẽ đồng ý chia sẻ cùng anh.

Nhưng không thể, thật sự không thể.

Lão Ngũ thở dài, "Gọi điện thoại cho Thẩm Bách Y, bảo cô ấy đến đón cậu về!"

Thẩm Bách Y tới rất nhanh, cô nhìn thấy bộ dáng này của Chu Tiểu Bân, nhú mày. Chu Tiểu Bân có lẽ say, hoặc có lẽ không say, nhưng lúc Thẩm Bách Y đến, anh liền mạnh mẽ ôm lấy cô.

Anh cứ ra sức ôm như vậy.

Anh không ngừng nói, "Đừng đi, đừng rời bỏ anh... Đừng đi, có được hay không?"

Anh luôn là người sĩ diện, vậy mà lại có một ngày bất chấp, chỉ để giữ người con gái kia ở lại.

Sau đó chúng tôi đều biết, Thẩm Bách Y muốn đi du học ở Pháp, mà Chu Tiểu Bân muốn cô ở lại, nhưng Thẩm Bách Y không muốn thế.

Thẩm bách Y vỗ nhẹ phía sau lưng Chu Tiểu Bân, "Em sẽ không ở lại," cô dừng một lát, "Nhưng anh có thể cùng đi với em."

Sáu tháng sau, Chu Tiểu Bân cùng Thẩm Bách Y sang nước Pháp.

Câu chuyện ở đây, có lẽ thật sự kết thúc rồi.

Không có cái gì về sự tồn tại của "tôi" cả, trên thế giới này, ngoại trừ luôn chờ đợi anh phát hiện ra tình cảm, còn có chuyện anh gặp được người con gái thật sự ảnh hưởng đến anh.

Thẩm Bách Y chính là có thể ảnh hưởng đến Chu Tiểu Bân.

Chương 12

Editor: Nina

Chuyện này, không có sau đó, không có cuối cùng anh sẽ yêu tôi, cũng không vì sự tồn tại của tôi mà ảnh hưởng điều gì đến anh cả.

Bọn họ về nước.

Không bao lâu, họ kết hôn.

Ở hôn lễ, tôi thấy Chu Tiểu Bân cười đầy hạnh phúc, anh hôn tay Thẩm Bách Y, nhẹ nhàng nói, "Đời này, may mắn lớn nhất của anh là gặp được em."

Tôi dường như nhớ rất rõ nhiều chuyện về họ.

Chu Tiểu Bân giúp đỡ anh em của anh làm việc, còn Thẩm Bách Y thì tự mình mở một cửa hàng, trong tay cô có một thương hiệu quần áo, là do bản thân cô thiết kế, Chu Tiểu Bân thấy vậy liền giúp Thẩm Bách Y quảng cáo, ngay sau đó lượng tiêu thụ của thương hiệu này khá tốt.

Sau khi kết hôn, Chu Tiểu Bân vừa làm việc vừa chăm con cái, còn Thẩm Bách Y lại gắng sức vào làm việc, cô là phụ nữ có thái độ độc lập, nhưng không phải phong cách của nữ cường nhân, trước sau như một đều dịu dàng.

"Nữ cường nhân" – cụm từ mà người Trung Quốc dùng để chỉ những phụ nữ mạnh mẽ, giỏi giang.

Thật bất ngờ, có một ngày tôi gặp lại Thẩm Bách Y, cô cũng nhìn thấy tôi, thế là chúng tôi cùng ngồi ăn cơm.

Thẩm Bách Y nhìn vào ánh mắt tôi, rất hồ hững, lần đầu tiên tôi phát hiện, hóa ra cô lại đẹp như vậy.

Trong lòng tôi tự hỏi bản thân, cô có biết tôi thầm mến chồng của cô nhiều năm rồi không? Có lẽ biết, có lẽ không biết, hay cô căn bản không để ý, vì cô cứ việc đi thẳng con đường của mình, còn Chu Tiểu Bân cũng sẽ đi theo cô thôi.

Chúng tôi không nhiều lời, thật ra cũng chẳng có gì để nói.

Không bao lâu sau, Chu Tiểu Bân đến, anh nhìn Thẩm Bách Y vô cùng lo lắng, "Sao điện thoại cũng không chịu bắt máy vậy? Em không nên

chạy loạn... Anh không nghĩ em lại lén lút ăn những thứ này?"

Anh nói xong những lời đó, mới phát hiện người ngồi đối diện vợ của anh.

Ánh mắt của anh, có hơi không quen, sau đó mới nở nụ cười.

Lúc này, tôi thì có hơi thản nhiên, vì tôi đối với anh mà nói, thực ra vẫn luôn là sự hiện diện như vậy.

Chương 13

Editor: Nina

Sau đó thì sao? Sau đó họ hỏi thăm tôi cái gì?

Sau đó à, Chu Tiểu Bân cùng Thẩm Bách Y bên nhau rất hạnh phúc.

Còn tôi thì, tìm người đàn ông khác rồi kết hôn sinh con.

Có thể chuyện này, nhiều nhàm chán lắm.

Quả thực không có gì hay, nhưng đây chính là chuyện cũ của tôi, không có than vãn về nhân vật nữ của mình, lại cách nữ chính rất xa.

Tôi không phải người thứ ba trong câu chuyện, chẳng qua người thứ ba ấy không quá quan trọng mà thôi.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương 1~> 5](#)

[Chương 6~> 10](#)

[Chương 11~> 13 \(Hoàn\)](#)